

Propeta Elijah at Mga Propeta ni Baal

(1 Hari 18)

Ang kwento ni Elijah ay mula sa isang panahon sa sinaunang Israel kung kailan maraming tao ang nakalimot sa Diyos at sumamba sa isang huwad na diyos na nagngangalang Baal. Si Elijah ay isang propeta, na pinili ng Diyos upang magdala ng mga mensahe sa mga tao at paalalahanan silang sundin ang Diyos sapagkat ang mga Israelita ay nakalimot at tumalikod na sa Diyos at sila ay sumamba sa mga diyos-diyosan.

Noong panahong iyon, nagkaroon ng matinding tagtuyot sa Israel na tumagal ng tatlong taon. Hindi nagpadala ang Diyos ng ulan kaya ang lupa ay tuyo at bitak-bitak. Ang mga tao ay nagdurusa at hindi alam ang gagawin. Kinausap ng Diyos si Elijah upang maghatid ng mahalagang mensahe sa hari ng Israel.

Pumunta si Elijah kay Haring Ahab ng Israel na isang masamang hari. Siya at ang kanyang asawang si Reyna Jezebel ay sumasamba kay Baal sa halip na sa tunay na Diyos. Sinabi ni Elijah kay Haring Ahab na tipunin ang lahat ng tao ng Israel, ang 450 na mga propeta ni Baal at 400 propeta ni Asherah sa Bundok ng Carmel. May plano si Elijah upang ipakita sa lahat kung sino ang tunay na Diyos.

Nang natipon na ang lahat sa bundok, nagsalita si Elijah sa mga tao. "Hanggang kailan kayo mag-aalinlangan?" tanong niya. "Kung ang Panginoon ay Diyos, sundin ninyo Siya; ngunit kung si Baal ang diyos, sundin ninyo siya." Tahimik ang mga tao.

Nagmungkahi si Elijah ng isang hamon. Siya at ang mga propeta ni Baal ay maghahanda ng isang toro para sa alay. Ngunit hindi nila sisindihan ang apoy. Sa halip, tatawag sila sa kanilang diyos upang magpadala ng apoy mula sa langit upang sunugin ang alay. Ang diyos na tutugon sa apoy ang tunay na Diyos.

Nauna ang mga propeta ni Baal. Inihanda nila ang kanilang toro at inilagay ito sa dambana. Pagkatapos ay nagsimula silang tumawag kay Baal. Sumigaw sila, sumayaw, at naghiwa pa ng kanilang mga sarili, umaasa na sasagot si Baal. Ngunit walang nangyari. Walang apoy na dumating. Nagpatuloy sila buong araw, ngunit walang tugon.

Pagkatapos ay si Elijah naman. Inayos niya ang altar ng Panginoon na nasira na. Kumuha siya ng labindalawang bato, isa para sa bawat tribo ng Israel, at inayos ang altar para sa pangalan ng Panginoon. Humukay siya ng kanal sa paligid ng altar at inayos ang kahoy. Pinutol niya ang toro at inilagay sa ibabaw ng kahoy.

Ngunit hindi pa natapos si Elijah. Sinabi niya sa mga tao na punuin ng tubig ang apat na malalaking tapayan at ibuhos ito sa alay at sa kahoy. Ginawa nila ito ng tatlong beses hanggang sa ang tubig ay tumakbo sa paligid ng altar at pinuno ang kanal.

Pagkatapos ay lumapit si Elijah at nanalangin. "Panginoon, Diyos ni Abraham, Isaac, at Israel, ipaalam mo ngayong araw na Ikaw ang Diyos sa Israel at ako ay iyong lingkod. Sagutin mo ako, Panginoon, upang malaman ng mga tao na ikaw, Panginoon, ang Diyos."

Agad na bumaba ang apoy mula sa Panginoon mula sa langit at sinunog ang alay, ang kahoy, ang mga bato, ang lupa, at pati na ang tubig sa kanal. Nang makita ito ng mga tao, sila'y nagpatirapa at sumigaw, "Ang Panginoon—siya ang Diyos! Ang Panginoon—siya ang Diyos!"

Ipinakita ni Elijah sa lahat na ang Panginoon ang tunay na Diyos. Ang mga propeta ni Baal ay napatunayang mali, at ang mga tao ng Israel ay nanumbalik sa Diyos. Pagkatapos nito, nagpadala ang Diyos ng ulan upang wakasan ang tagtuyot, at ang lupa ay nabuhay muli.

Ang Diyos ay ang nag-iisang tunay na Diyos. Ipinakita Niya ang Kanyang hindi kapani-paniwalang kapangyarihan sa harap ng lahat na naroroon sa bundok. Nagpadala siya ng apoy mula sa langit hindi tulad ng mga propeta ni Baal na nagsisikap nang husto, ang kanilang huwad na diyos ay hindi makatugon. Tanging ang tunay na Diyos, ang Diyos ng Israel, ang sumagot ng apoy. Hinamon ni Elijah ang mga tao na ihinto ang pag-aalinlangan at sundin ang tunay na Diyos.

